

dersteund. Dat deed hij wel in het geval van zijn opvolging door Jan Drabbe als directeur van Surat. Dit stilzwijgen nu geeft te denken en de meest dichtbijzijnde is niet altijd de beste. Een besluit wordt geheel aan Taillefert overgelaten, wiens trouw en ijver doet verwachten [fol. 64] dat het het beste voor de Compagnie zal zijn. Omdat onzeker is of Taillefert wil aanblijven of niet, is het onmogelijk iemand als opvolger naar Bengalen te zenden. Mocht het gezag aan Vernet worden overgedragen dan moet de raad te Kasimbazar het gezag daar voorlopig overnemen en geen voorlopig opperhoofd aanwijzen, totdat de Hoge Regering daarover een besluit heeft genomen. Het rekest van schipper Helmstroom is in de vergadering van 21 september behandeld. Besloten is hem en zijn opperstuurman Pieter van Mechelen te ontheffen van de levering van 3600 lb oud Perzisch koperwerk dat hun bij besluit te Hooghly van 21 maart 1760 was opgelegd, alsmede van 18.104 lb salpeter die boven de toegestane afschrijving tekort was bevonden en op 20 juni 1760 ter vergoeding aan hen was opgelegd. Het verzoek van de moeder van tamboer Henrik François Dams aan Heren XVII om hem [fol. 65] na zijn dienstverband desgewenst naar Batavia te laten gaan, zal bij gelegenheid aan Ternate worden doorgegeven. In de vergadering van 30 juli is een bericht van de eerste klerk van de algemene secretarie behandeld, waarin hij verklaart dat de generale missive van eind december 1760, met de papieren voor de kamers van Zeeland, Delft en Rotterdam, met het provieschip voor Kaap de Goede Hoop is verzonden. Dat is eerder verscheidene malen gebeurd. Om het gevaar van de zee zoveel mogelijk te spreiden, zouden ze daar over de Bengaalse en Ceylonse retourschepen verdeeld moeten worden. Met de tweede bezending waren toen met de Jerusalem voor de kamer van Amsterdam, met de Oosthuizen voor die van Hoorn en met de Pijlswaard voor die van Enkhuizen de papieren voor die kamers meegegeven. Aan de Kaap zijn ze met het Ceylonse retourschip De Drie Papegaaien meegegeven dat echter als laatste in Nederland aankwam. Zo kregen Heren XVII deze papieren wat laat. [fol. 66] Op 18 juli is vergaderd over de bestelling van retourgoederen voor 1763. Er zal niet meer overmatig veel witte peper gestuurd worden, doordat voor de bestelling van 20.000 lb maar 8300 lb is binnengekomen. Van de Japanse, ofwel Satsumase kamfer gaat ook maar 20.000 lb mee. Hierover is op 18 juni vergaderd en toen wees de gouverneur-generaal erop dat op 17 augustus 1761 was besloten de bestelling aan Japan op 20.000 lb vast te stellen met een verbod op particuliere invoer, dat toen de verkoopprijs op 18 stuiver het pond was bepaald en er reeds 51.500 lb was verkocht met ruim 100 % winst bij een aanzienlijke particuliere verkoop. Bovendien wees hij erop dat de kamfer onlangs te Surat voor f 1,1,8 was verkocht, op Malabar voor f 1,- en f 1,5,-, op Coromandel voor f 1,4,- en in Nederland voor f 1,-. Voor de drie eerst genoemde kantoren was 36.000 lb besteld, terwijl de voorraad 47.000 lb was. Zo stelde de gouverneur-generaal de vraag of naar het voorbeeld van 17 augustus 1761 [fol. 67] uitsluitend 20.000 lb naar Nederland zou worden gezonden, of dat in Azië ook kamfer verkocht moest worden.)

Verschillende waren hierover de opiniën der leeden, vermits sommige meenden dat, wanneer de partikuliere invoer verboden bleef en de Engelsche dus geen gelegenheid hadden om hier zulke groote partijen, als jongst uyt te voeren, de prijzen op de buytencomptoiren wel rijzen zouden, en dat men derwaards behoorde ordre te stellen om de kamfer voor niet minder dan 24 stuivers het lb. af te staan. Anderen weder meenden dat de beduchting voor den uytvoer der Engelschen, bij eene behoorlijke executie van het verbod tegen den particulieren aanbreng uyt Japan, vanzelve verviel, en dat men, de ordre Uwer Edele Hoogachtb. stipt opvolgende, den handel vooreerst aan Nederland alleen diende te bepalen, also de prijzen op de buytencomptoiren naar hunne gedachten geen stand zouden houden door de groote partijen die de Engelschen hier jongst uytgevoerd hebben.

Fol. 67r-v.

(Daar de eerste opvatting de meerderheid had, is besloten in Japan 50.000 lb te bestellen, namelijk 20.000 lb voor Nederland en 30.000 lb voor Azië, de particuliere invoer nogmaals te verbieden en de Westerkwartieren te bevelen niet voor minder dan 24 stuiver